

Grækenland revser depraveret EU-forslag om at gøre landet til oplagringstank for flygtninge, selv til gengæld for gældseftergivelse

26. januar 2016 – I takt med de daglige rapporter om mænd, kvinder og børn, der drukner under turen fra Tyrkiet over Ægæerhavet til Grækenland, bliver det til overflod klart, at den Europæiske Union er ude af stand til at håndtere krisen. Den tyske finansminister Wolfgang Schäuble gjorde ligeledes dette klart, da han opfordrede til en »koalition af villige« til gennemførelse af en Marshallplan for Mellemøsten – som EU er ude af stand til at gennemføre. Men kun en virkelig Marshallplan, der søger Afrikas og Mellemøstens integration i den Eurasiske Landbro (Verdenslandbroen), kan løse problemet.

EU-indenrigsministrenes uformelle møde om flygtningekrisen, der blev holdt i Bruxelles den 25. jan., demonstrerede endnu engang EU's fiasko.

Grækenland, gennem hvilket de fleste af flygtningene kommer, blev genstand for absurd pres og krav. Som svar herpå fordømte den græske, stedfortrædende minister for indvandringspolitik, Yiannis Mouzalas, der er læge og stifter af Doctors of the World (Læger i Hele Verden), kravene og truslerne om at udstøde Grækenland af EU's visa- og rejsefri Schengen-zone. Med kommentarer til Grækenlands private SKAI TV fordømte Mouzalas et belgisk forslag – at Grækenland skulle etablere en

lejr til 300-400.000 flygtninge i Athen!

»Schengen er en del af et spil om at uddele ansvar: Hvis du ikke gør dette eller hint, så gør vi det her ved dig. Det er en straf«, sagde Mouzalas og tilføjede, at Grækenland ikke ønskede at deltage i en proces, der ikke ville føre nogen vegne hen. Han sagde, at europæiske lande uberettiget er »i panik« over spørgsmålet. Mouzalas har moralsk autoritet til at udligne denne kritik, eftersom Grækenland har været indstrømningspunkt for henved en million flygtninge alene i løbet af de seneste seks måneder samtidig med, at landet også må håndtere sin egen dystre, økonomiske krise. Landet har modtaget meget lidt hjælp fra EU. Han advarede ligeledes om, at flygtningekrisen i Grækenland ville blive en humanitær krise, hvis tusinder af flygtninge skulle blive indespærret i Grækenland.

I en artikel i *Financial Times* lancerer Gideon Rachman et forslag om flygtninge-for-gæld for Grækenland, hvorved Tyskland ville annullere en stor del af den græske gæld, og Grækenland ville være vært for flygtninge i lejre på græske øer, finansieret af Tyskland eller EU. Flygtningene ville dernæst blive sendt tilbage til Syrien, eller Irak, når krigen først stopper.

En sådan model har åbenlyse problemer, som Rachman indrømmer. Det første problem er den nødvendige ændring af asylreglerne; hvis krigen trækker ud, kunne flygtningene sidde fast i lejre i årevis. Det andet åbenlyse problem er, at Grækenland selv befinder sig midt i en katastrofal, økonomisk krise. Rachman medgiver, at »en ophobning af flygtninge i Grækenland lyder rystende ...«

Rachman skriver, »Denne plan lyder, som om den er langt ude. Men den kunne allerede delvist være på vej, gennem forsøg og fejltagelse. Det vides, at EU-embedsmænd overvejer at 'afgrænse' Grækenland ved at blokere grænsen mellem Grækenland og Makedonien, som er hovedruten mod nord. Ifølge en rapport i

Financial Times menes denne plan 'at finde støttet i Berlin'.

Foto: Yiannis Mouzalas

Ruslands Lavrov adresserer valget mellem to systemer i verden: Geopolitik, eller nationer, der går sammen om at konfrontere fælles udfordringer

26. januar 2016 – Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov indledte sin årlige året-der-gik-pressekonference, der blev udsendt live på russisk, fransk og engelsk, i dag, med et tema, der var gennemgående under hele konferencen: der er »to modstridende fremgangsmåder« i den stadig mere intense »globale rivalisering« over formen for et nyt, internationalt system. Der er dem, der søger at danne »et mere ligeværdigt, polycentrisk, internationalt system«, og dem, der søger at sinke denne udvikling med det formål at »bevare dominansen i globale anliggender og påtvinge andre sin vilje«.

Disse afvigende tilgange blev stillet i kontrast til hinanden i løbet af pressekonferencen i Lavrovs beskrivelse af de russisk-kinesiske relationer og USA's relationer med Rusland.

Lavrov sagde, at »båndene mellem Rusland og Kina gennemlever deres bedste periode nogensinde«. Rusland har en udstrakt grad af organisationer til samarbejde med Kina, som de ikke har med noget andet land, og deres relation bygges op på basis af international lov og FN's charter.

USA's relationer med Rusland er, på den anden side, formet af USA's politik for at forsøge at »inddæmme« Rusland, hvilket begyndte »længe før krisen i Ukraine«. På et spørgsmål om en eventuel »genstart« af de russisk-amerikanske relationer, havde Lavrov et brugbart forslag til et generelt eftersyn af den amerikanske politik:

»Vi forstår, at USA er interesseret i at have færre konkurrenter, i det mindste nogen, der kan sammenlignes med dem selv. Det ses tydeligt i USA's relationer med Kina og Europa ... En genstart ville være godt, men det skal være mellem USA og hele verden.«

Et engelsk udskrift af Lavrovs åbningstale er tilgængeligt på Udenrigsministeriets webside og giver et overblik over det globale »kriselandskab« og de skift, der opstod i løbet af 2015 fra de modstridende fremgangsmåder. Her fremfører han principperne for »sand ligeværdighed, gensidig hensyntagen til den andens interesser og fælles indsats for fælles mål«, som er de støttepiller, på hvilke BRIKS, Shanghai Samarbejdsorganisationen og andre integrationsgrupperinger i det »postsovjetiske rum« hviler på, som modeller for det, der behøves i det 21. århundrede. Rusland står »klar til at arbejde på at harmonisere integrationsprocesser og opbygge broer, i særdeleshed, mellem Europa, Eurasien og det asiatiske Stillehavsområde«, specificerede han og citerede principaftalen om at integrere den Eurasiske Økonomiske Unions aktiviteter med Kinas Økonomiske Silkevejsbælte.

»Der er intet alternativ til samarbejde på bred basis for at søge en løsning på krisen«, sagde Lavrov.

» ... Vi er klar til det tætteste og mest konstruktive samarbejde med vore vestlige partnere, inklusive Europa og USA, og er åbne over for en progressiv udvikling af samarbejde med dem. Men udelukkende på en ligeværdig og gensidigt gavnlig basis, med parter, der afholder sig fra indblanding i hinandens interne anliggender og respekterer alle siders fundamentale interesser.

»Vore vestlige kolleger siger undertiden irriteret, at der ikke bliver nogen 'normale standardoperationer' med Rusland ... Heri er vi enige med dem: der vil sandelig ikke blive nogen 'normale standardoperationer', når de forsøger at påtvinge os aftaler, der primært agter enten den Europæiske Unions eller USA's interesser og søger at overbevise os om, at det ikke ville skade vore interesser. Den historie er forbi. En ny historie begynder, der kun kan udvikle sig på basis af lighed og andre principper for international lov.«

EIR-forum i Washington, USA: Kun en videnskabelig renæssance kan standse den Nye Mørke Tidsalder, der nu er ved at sænke sig over menneskeheden

26. januar 2016 – EIR's forum i dag ved National Press Club i Washington, D.C., med Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche, internationalt anerkendt ekspert i den Eurasiske Landbro (Verdenslandbroen), og Thomas Wismuller,

tidligere NASA-meteorolog og talsmand for »De rigtige klimafakta« (»The Right Climate Stuff«) tiltrak 38 personer, af hvilke de 19 var gæster. Dette fremmøde skete på trods af 90 cm sne, hvilket fik Kongressen til at aflyse sammentræde for hele ugen. Vejret skabte et kaos, der lukkede skoler, regeringer og andre virksomheder frem til i dag.

Deltagerne inkluderede en fremtrædende raketvidenskabsmand fra Kennedy-æraen, en demokrat fra området, der stiller op til Kongressen, russisk presse, internationale handelsfolk, repræsentanter fra ambassader og lokale tilhængere.

Hele *EIR*-forummet er tilgængeligt på video. (Se nedenfor.)

Thomas Wismuller åbnede mødet med 12 stærke grafiske fremstillinger, der blev uddelt til alle deltagere og gav dem mulighed for, billede for billede, at følge hans afsløring af påstandene om, at forslagene fra COP21 skulle kunne reducere CO₂; grafiske fremstillinger, der viste, at 7.500-års stigningen i havniveauet i tiden efter istiden afladedes i løbet af de seneste 8.000 år, og meget mere – enkelt og ligetil. Dr. Wismullers fremlæggelse havde en stærk effekt på publikum.

Dernæst gav Helga Zepp-LaRouche en 50 minutter lang tur horisonten rundt om den strategiske situation: truslen om atomkrig med en understregning af, at der i dag ikke findes nogen »adfærdskode«, som der var mellem Kennedy og Khrusjtjov i 1960'erne; det umiddelbart forestående finanssammenbrud, som tidligere BIS-formand William White påpegede under Davos-forummet; planen for en global bail-in (ekspropriering af bankindeståender), som ikke kan fungere, og flygtningekrisen, de er ved at flå Europa fra hinanden. Helga sagde, at, hvis selv den tyske finansminister Schäuble kan sige, at Mellemosten behøver en Marshallplan, så viser det, at verden kan forandre sig, og det viser betydningen af den internationale LaRouche-bevægelses arbejde, der ligger bag potentialet med løsningen med den kinesiske Landbro

(Silkevejen).

Endnu ét skridt, og vi mister vores menneskelighed

Leder fra LaRouchePAC, 27. januar 2016 – Med advarslen » Endnu ét skridt, og vi mister vores menneskelighed«, skabte Helga Zepp-LaRouche et magtfuldt fokus for sin præsentation den 26. jan. i National Press Club Forum i Washington, D.C., som *EIR* var vært for, med titlen, »Kun en videnskabelig og kulturel renæssance kan standse den Mørke Tidsalder, der nu er ved at sænke sig over menneskeheden«. Forud for fr. Zepp-LaRouches tale holdt Thomas Wismuller en tale. Thomas Wismuller er en tidligere meteorolog ved NASA og en førende talsmand for »De rigtige fakta om klimaet« (»The Right Climate Stuff«) – en gruppe bestående af tidligere NASA-videnskabsfolk med hjemsted i Houston ved Johnson Space Center, der offentligt tager til orde imod svindelen med den menneskeskabte klimaforandring.

Helga Zepp-LaRouche fremlagde et bevægende billede af flygtningekrisen i Europa, inklusive ikke alene situationen med lidelse og død, men også den krise, der ligger i mange af de såkaldte EU-lederes depraverede respons til flygtningenes lidelser. Det er det samme, umoralske standpunkt, der nu begår, eller går med til, handlinger, der er i færd med at fremme det økonomiske kollaps og bringe os stadig nærmere en atomkrig. Dette gjorde fr. Zepp-LaRouche krystalklart.

Men vi kan handle, sagde hun. Vi er ikke henvist til blot at beskrive og fordømme, »hvad er det, der ...«. Vi kan koncentrere

os om, hvad vi kan gøre. Hun opfordrede alle til at 'tage fremtidens standpunkt'. I smukke detaljer fremlagde Zepp-LaRouche et udviklingsprogram for hele området i Sydvestasien og Nordafrika – en Silkevejs-Marshallplan for 'Mellemøsten'.

Sæt dette i kontrast til nogle af de aktuelle, dødbringende begivenheder. For eksempel: Den mere end 50 år lange britiske, kongelige 'grønne' kampagne for affolkning har nu nået et stadium i USA, hvor hele kulsektoren er ved at blive lukket ned. Den seneste indsats i denne henseende kommer fra Californien, hvor Jerry Browns guvernørskab den 25. jan. meddelte, at forsikringselskaber, der har erhvervsaktivitet i staten Californien, må skille sig af med alle forretningsinteresser, de måtte have i kulselskaber. Uden finansiering og med hastigt faldende indkomster er kulselskaber ved at gå fallit; kulminer lukkes i Appalacherne, og tusinder af minearbejdere kastes ud i arbejdsløshed.

Lyndon LaRouche kommenterede, at dette er den »britiske« plan. De er i færd med at gøre det af med produktionsevnen.

Men – som respons til Helga Zepp-LaRouches opfordring – kan vi hellige os til »at finde vores menneskelighed«. Det begynder med en mobilisering for tiltag, der kan fjerne Obama og bane vejen for de presserende nødvendige forholdsregler, der skal sikre vores fremtid.

Den 'grønne' bevægelses

svindelnummer med DDT- "forurening" er skyld i 70 millioner malariadødsfald 1974-2014; nu spredes den myggebårne Zika-virus eksplosivt

22. januar, 2016 – Efter introduktionen af insektgiften DDT i begyndelsen af 1940'erne, blev det globale dødstal på grund af mange insektbårne sygdomme, især malaria, øjeblikkelig reduceret. Der var spektakulære, livreddende resultater over hele kloden. I 1946 havde Sri Lanka (dengang det britiske Ceylon, med en befolkning på 6,657 mio.) 2,8 mio. tilfælde af malaria, og 12.500 døde det år, før man anvendte DDT. Efter at man påbegyndte storstilet sprøjtning mod myg i østaten, faldt antallet af malariatilfælde i 1963 til 17, med kun et dødsfald! I staten Georgia, USA, blev malaria, der tidligere var meget udbredt, totalt udryddet i 1950, efter at DDT-sprøjtning blev introduceret i 1945.

Landbruget havde også betydelige fordele, idet DDT også var effektivt imod planteinsekter, biller, flåter og andre skadelige insekter.

Miljøbevægelsen – tidligere fortalere for racehygiejne – gik i aktion for omgående at fryse dette. Det lykkedes dem. I 1972 blev DDT ved en regeringsbeslutning forbudt i USA. I 1976 udstedte Verdenssundhedsorganisationen WHO et internationalt forbud, i form af en anbefaling (advarsel) mod DDT. Selvom lande rent teknisk stadig frit kunne vælge at anvende DDT, og USA endda kunne fortsætte med at eksportere DDT, så stoppede fabrikkerne med at fremstille det, og det blev svært at få fat

på. Der var andre forhindringer. F.eks. afskar det britiske Udenrigsministerium og US AID (agentur for international udviklingshjælp) hjælp til lande, der anvendte DDT. I 1995 satte FN's miljøprogram en bevægelse i gang for at lave en global traktat mod DDT samt en liste over andre dønliserede kemikalier, der kulminerede i Stockholm-konventionen i 2001, som formelt krævede, at 11 kemikalier (kaldet POP's – "vedholdende organiske forurenende stoffer") ikke anvendtes.

Som et resultat er 70 millioner mennesker unødigt døde af malaria i perioden 1973 – 2014, ifølge WHO's statistikker. I dag optræder sygdommen i 97 lande. Dødstallet for malaria på verdensplan ansloges at være 584.000 for 2013, med det totale antal smittede i størrelsesordenen næsten 200 millioner. 90 % af dødsfaldene forekommer i Afrika.

Føj yderligere hertil dødsfaldene og lidelserne som følge af dengue-feber, chikungunya-feber, Vestnil-feber og andre mygge- og insektbårne sygdomme, som nu spredes internationalt. Den seneste svøbe er Zika-virus i de amerikanske lande.

DDT (dichlorodiphenyltrichloroethan) blev første gang kunstigt fremstillet i 1874, men dets insektdræbende egenskaber blev først identificeret i 1939 af den schweiziske kemiker, Paul Hermann Müller. DDT blev hurtigt taget i brug under 2. Verdenskrig, for at kontrollere malaria og tyfus blandt soldaterne og civilbefolkningen; efter krigen blev det hurtigt den førende insektgift i landbruget, såvel som et generelt middel mod lus og andre insekter. I 1948 modtog Müller Nobelprisen i fysiologi og medicin.

Dette blev genstand for bandlysning af den flok, der var fortalere for befolkningsreduktion. Prins Philip refererede specifikt til Sri Lanka, da han fordømte DDT:

"Jeg var i Sri Lanka fornylig, hvor et FN-projekt i slutningen af 1940'erne satsede på at udrydde malaria. Det er en ø, og det var derfor muligt at tilintetgøre myggen, der var bærer af

sygdommen. Det, som folk ikke indså, var [sic], at malaria i realiteten kontrollerede befolkningstilvæksten. Konsekvensen var, at befolkningen inden for omkring 20 år fordobledes ..." Det talte han om i 1981.

Miljøbevægelsens intrigante plan gav DDT betegnelsen "forurener" af miljøet og et kræftfremkaldende stof for mennesker, dyr og planter. Bogen "Silent Spring" fra 1962 (da.: Det tavse forår) af Rachel Carson blev samlingspunktet for disse beskyldninger. Skidt med, at Carsons "videnskab" var fup. Forbuddet mod DDT i USA var en af Agenturet for Miljøbeskyttelse (EPA)'s første handlinger, hvis etablering i 1970 i øvrigt i sig selv var en bevidst del af den 'grønne' bevægelses nedbrydning af USA's institutioner.

[I tillæg til det iscenesatte forbud mod DDT har man forfulgt en omfattende begrænsning af andre nyttige kemikalier – forskning og udvikling, så vel som tilgængelighed – siden 1970'erne, gennem underminering af patentloven.]

I 2006 ophævede WHO forbuddet mod DDT efter 30 år. Der er imidlertid ikke arrangeret nogen mobilisering af målrettet anvendelse af DDT, eller udvikling og anvendelse af et erstatningskemikalie der, hvor der findes resistens over for DDT. I stedet har der i årevis været praktiseret en kynisk, anti-kemikaliekampagne for at få donorlande og organisationer til at forsyne afrikanerne med myggenet til deres senge. Det har formindsket statistikken for dødsfald og sygdom, men malaria er stadig vidt udbredt, og en dræber. Kampagnerne imod DDT og for myggenet er så meget desto mere modbydelige, fordi de udføres i velgørenhedens navn.

IMF's chefkriminelle Christine Lagarde siger, BRIKS er på vej ned – Men hun kunne ende i fængsel

25. januar 2016 – IMF's administrerende direktør, Christine Lagarde, der den 23. jan. af Reuters blev beskrevet som »Davos' darling«, syntes at fryde sig over sin udtalelse ved det Verdensøkonomiske Forum i Davos om, at »Vi plejede at tale om BRIKS, men deres økonomiske præstationer er meget forskellig fra hinanden nu«, og »De synes ikke længere at udgøre en blok«. Wall Street og City of London siger håbefuldt det samme.

Lagarde havde netop meddelt sit kandidatur til endnu en embedsperiode som chef for IMF og soled sig i den støtte, hun modtog fra flere lande i kølvandet på hendes nominering af den britiske finansminister, George Osborne. Det er imidlertid ikke alle, der støtter hendes kandidatur. Regeringerne i BRIKS-nationerne – Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika – siger, at det burde være en person fra deres lande, der skal være chef for fonden.

Det spørgsmål rejser sig imidlertid, om Lagarde i det hele taget kan fuldføre endnu en embedsperiode. En dommer har beordret hende til at stilles for en domstol i Frankrig med en anklage om forsømmelse med relation til hendes angivelige involvering i en finansiel skandale, mens hun sad som finansminister i Nicolas Sarkozys regering. Hvis hun dømmes

skyldig, kunne hun blive sendt i fængsel i et år.

Lagarde appellerer dommerens ordre og hævder sin uskyldighed. Men hendes historie med illegal aktivitet, mens hun har tjent i sin nuværende stilling, antyder noget andet. Hendes beslutning om at redde Ukraine med yderligere lån, en nation, der allerede var i restance med betalinger til Rusland, var ulovlig – en overtrædelse af Fondens egne regler, men hun gennemførte det alligevel. Hun gjorde det samme mht. Fondens redning (bailout) af Grækenland. Denne dame ved et og andet om kriminel aktivitet.

Foto: Christine Lagarde, Davos, 23. jan. 2016.

Indenrigsministre i EU holder stridbart møde om flygtningepolitik og Schengen-aftale

25. januar 2016 – Indenrigsministrene i EU holdt et stridbart møde i dag i Amsterdam, hvor de forsøgte at komme overens om, hvorvidt man skulle forlænge grænsekontroller i en periode på to år i overensstemmelse med bestemmelserne i Schengen-aftalen, der i øjeblikket tillader rejser, arbejde og ophold uden visa blandt medlemslandene. Forlængelsen beskrives som »midlertidig«, men reflekterer følelsen af panik og hysteri over, hvordan man skal håndtere indstrømningen af flygtninge, samt frygt for, at Schengen-aftalen, og med den EU, kunne smuldre inden for få uger, rapporterede *The Guardian* i dag.

Seks EU-nationer har allerede gennemført grænsekontroller

under nogen form, men iflg. *BBC* sagde den hollandske minister for indvandring, Klass Dijkhoff, at medlemsstater inviterede Den europæiske Kommission til at forberede det juridiske og praktiske grundlag »for fortsættelsen af midlertidige grænseregler gennem artikel 26 [af Schengen-aftalen]«.

Ifølge flere rapporter deltog flere EU-ministre i angreb på Grækenland og truede endda med helt at udstøde dette land fra Schengen-arrangementet. Den østrigske indenrigsminister Johanna Mikl-Leitner sagde til *Die Welt*, at, hvis »Athen ikke omsider gør mere for at sikre EU's ydre grænser, så må man åbenlyst diskutere Grækenlands midlertidige eksklusion fra Schengen-zonen ... Grækenland har en af de største flåder i Europa. Det er en myte, at den græsk-tyrkiske grænse ikke kan kontrolleres«. Den belgiske minister for indvandring Theo Francken advarede, at grækerne må »bære konsekvenserne, og vi vil satse på en form for sanktionsmekanisme«, rapporterer *Associated Press*.

Ikke alle var enige. Talsperson for EU-kommissionen Natasha Bertaud tweetede, at »der er ingen, der taler om 'suspension fra' eller 'eksklusion af' Schengen – en sådan mulighed eksisterer ikke. Vi vil redde Schengen ved at gennemføre Schengen«. Den tyske udenrigsminister Frank-Walter Steinmeier hævdede, at ideen om en græsk udstødelse af Schengen er en »foregiven løsning«. Også Italien og Luxembourg afviste enhver tanke om en udstødelse.

Grækenlands minister for indvandring Ioannis Mouzalas svarede vredt og hævdede, at andre EU-medlemsstater havde forsømt at forsyne Grækenland med lovet personale og både til at afpatruljere øerne i Ægæerhavet. Athen havde behov for 1.800 officerer fra Frontex-organisationen til grænsekontrol, men fik kun 800, sagde han; og kun 6 ud af de 28 skibe til kystvagten, som man havde anmodet om, var ankommet.

Forskellige forslag kastes rundt, inklusive et om at oprette permanente lejre i Grækenland til husning af 300.000

flygtninge, samt lignede lejre i Italien.

Kronik af den tyske finansminister Schäuble opfordrer Europa til tættere samarbejde med Rusland om løsning i Syrien

25. januar 2016 – Den tyske finansminister Wolfgang Schäuble har en kronik den 24. jan. i *Frankfurter Allgemeine Zeitung*, hvor han erklærer, at Europa må yde et større bidrag end tidligere for at stabilisere Sydvestasien. »Vi berøres mere end andre kontinenter af det, der foregår i dette område. Og vi kan sikkert ikke undgå at blive mere engageret i en stor del af Afrika.«

Han tilføjer, at Rusland spiller en nøglerolle i enhver løsning på konflikten i Syrien og således også i enhver løsning på flygtningekrisen. En europæisk strategi for Mellemøsten og det øvrige Sydvestasien kan afgjort ikke fungere uden Amerika, men den har også brug for Rusland: »Hvis jeg har forstået Ruslands sikkerhedsinteresser mht. islamisk terrorisme korrekt, så har Rusland snarere problemer med sunnimuslimsk relaterede aktiviteter. Hvorfor kan vi således ikke udvikle en fælles strategi sammen med Rusland for at deeskalere konflikter mellem den saudisk-ledede sunni-

koalition og den iransk-ledede shia-koalition?»

Eftersom termen »Marshallplan«, som Schäuble brugte ved forummet i Davos den 21. jan., da han krævede investeringer i størrelsesordenen milliarder af euro til genopbygning i Syrien, ikke forekommer i denne kronik, må man antage, at den blev skrevet før dette forum.

Størstedelen af denne kronik domineres af Schäubles favoritemne, nemlig at bruge denne krise til mere europæisk integration og overførsel af suverænitet. Han mener f.eks., at det ikke var en god idé at lade de nationale centralbanker forblive autonome vis-à-vis Den europæiske Centralbank. Han erklærede også, at en europæisk bankindsudskudsgarantifond og et europæisk bankopløsningsreglement er en nødvendighed, med vanskeligt at virkeliggøre i øjeblikket, hvor nationale regler stadig mangler at blive harmoniseret.

<http://www.faz.net/aktuell/politik/ausland/naher-osten/f-a-z-exklusiv-schaeuble-will-zusammen-mit-russland-fluechtlingskrise-loesen-14031573.html>

Foto: Flygtninge på grænsen mellem Makedonien og Serbien.

RADIO SCHILLER 25. januar

2016: Løsningen på flygtningekrisen: Silkevejen og Marshallplan til Mellemøsten

Med formand Tom Gillesberg

Helga Zepp-LaRouche responderer til den tyske finansminister Schäubles krav om en Marshallplan til løsning af flygtningekrisen

24. januar 2016 – Fuldstændig uventet for de fleste brugte den tyske finansminister Wolfgang Schäuble lejligheden som deltager på diskussionspanelet om »Europas fremtid« på det Økonomiske Verdensforum i Davos, Schweiz den 21. jan. til at foreslå, at en »koalition af de villige« skulle investere »milliarder« i udviklingen af Mellemøsten og Afrika. Dette kommer mindre end en uge efter Zepp-LaRouches seneste artikel om spørgsmålet, med overskriften: **»Løsningen på den europæiske**

flygtningekrise er en Silkevejs-Marshallplan!«.

Vi må »investere milliarder i disse områder« for at dæmme op for strømmen af folk, der flygter til Europa, sagde Schäuble. »Vi behøver en Marshallplan for de områder, der er ved at blive ødelagt«, erklærede han. Og i betragtning af, at en række europæiske lande har nægtet at acceptere påtvungne kvoter af flygtninge, foreslog han en »koalition af de villige« til at finansiere en udviklingsplan og lovede støtte fra Tyskland. Han erklærede sig endda enig med den græske premierminister Tsipras i, at de ville være skamfuldt for Europa at forvandle sig til et »fæstning« og nægte de mennesker, der befinder sig uden for grænserne, adgang.

Stifter af Schiller Instituttet Helga Zepp-LaRouche har længe foreslået et initiativ i lighed med Marshallplanen for Sydvestasien og Afrika, og hun er medforfatter af en **EIR-Specialrapport om projektet for Verdenslandbroen**, der inkluderer netop disse områder. I en artikel med et internationalt overblik, skrevet 22. jan., (**»Kinas Ny Silkevejspolitik er løsningen på flygtningekrisen!«**) spørger hun, hvad man skal mene om den tyske finansministers tilsyneladende pludselige skift i dette spørgsmål: At netop Schäuble, super-europæeren og bankernes mand og Trojkaens nedskæringsfortaler, pludselig skulle have åbnet sit hjerte for disse staters udvikling? Allerede Henrik IV forsvarede det synspunkt, at, for den gode sags skyld behøvede ikke alle at være motiveret ud fra de højeste idealer; for at opnå målet kræves der hos mange også, at deres egen skjorte brænder. For Schäuble ved, at, uden Schengen – aftalen om at ophæve grænsekontrol inden for EU – ingen euro, og uden euro, intet EU. Eftersom der ikke er nogen solidaritet i EU, er det bedre ikke at udøve pres, der blot gør nederlaget for Lissabontraktatens EU endnu mere åbenlyst, men blot forlade sig på 'de villige'«.

Helga Zepp-LaRouche fortsætter sin artikel med at understrege betydningen af den kinesiske præsident Xi Jingpings nylige

besøg i Mellemosten og hans tilbud om, at disse lande kan gå med i politikken med den Ny Silkevej. Og det på et tidspunkt, hvor det overforgældede finanssystem har kurs mod et nyt kæmpekrak. Som finansminister er Schäuble udmærket klar over dette. Hvis han derfor er seriøs mht. en Marshallplan for Mellemosten og Afrika, må han promovere Glass/Steagall-reformer i hele Europa, som den eneste måde, hvorpå en reglementeret afskrivning af den giftige gæld og en udvikling af realøkonomien kan organiseres.

Dette er, slutter Helga Zepp-LaRouche, prøven, der skal vise, om Saul virkelig har konverteret til Paulus.

Svenske Kristianstadsbladet kræver bankopdeling

I en leder d.7. januar 2016 skriver Kristianstadsbladets lederskribent Svend Dahl:

”Bankvirksomhed plejede at handle om bankfunktionærer, der foretager bedømmelser baseret på deres kendskab til personer og lokalsamfund. Ekspansionen af banksektoren i de seneste 20 år har, konstaterer Kay, dog begrænset forbindelse til realøkonomien, det vil sige til privatpersoner samt virksomheder, der producerer varer og tjenester. I stedet har den været drevet af stadigt mere avancerede finansielle produkter og komplekse relationer mellem banker og andre finansinstitutioner.” Dahl citerer økonom og skribent hos *Financial Times* John Kay, og hans nye bog 'Andre Folks Penge'. (“Other People’s Money”).

Dahl minder om, "at de banker, som i dag nyder den største tillid, netop er nichebankerne med enkle produkter, og de uafhængige sparekasser med stærk lokal forankring. Komplexiteten i nutidens banker øger ikke alene afstanden til kunderne. Den får også sociale konsekvenser i og med, at risikoen for finansielle kriser forøges, når det bliver stadig vanskeligere at bedømme risici i virksomhederne. Det er en af de vigtigste erfaringer fra den seneste finanskrise."

Dahl fortsætter, og peger på en bankopdeling som løsningen: "I kølvandet på krisen er der kommet en lang række nye bankreguleringer til. Ved første øjekast kan de fremstå som rimelige, men problemet er, som Kay konstaterer, at de snarere risikerer at gøre banksystemet endnu mere kompliceret. Desuden ser vi i Sverige, hvordan den forøgede regelbyrde rammer små lokale sparekasser, hvis virksomhed næppe bidrager til de problemer, som reguleringerne er bestemt til at råde bod på.

"Kays alternativ er lige så enkelt som det er radikalt. Opdel dagens storbanker. Så kan bankerne engagere sig i kernevirkomheden, ind- og udlån til privatpersoner og virksomheder, mens andre selskaber kan beskæftige sig med værdipapir-handel og kapitalforvaltning. Det ville sandsynligvis øge tilliden til banksektoren og formindske risikoen for finansielle kriser. Og så ville bankerne blive lidt mere, som de var før i tiden."

Lederen har overskriften: "Det var bedre i banken før i tiden, Storbankerne må finde vej tilbage til sine kunder", og kan læses i sin helhed her: <http://www.kristianstadsbladet.se/ledare/svend-dahl-det-var-ba-ttre-pa-banken-forr-i-tiden/>

Svensk lokalavis forlanger bankopdeling

Kristianstadsbladet, en liberal sydsvensk avis, bragte den 7. januar en ledende artikel, skrevet af Svend Dahl. I artiklen forlanges en bankopdeling, og bladet er den første liberale avis i Sverige, der gør dette.

Artiklen peger på den manglende forbindelse til realøkonomien i dagens bankvæsen, særligt for de store bankers vedkommende. Artiklens overskrift er "Det var bedre i banken før i tiden", og citerer bogen "Andre folks penge" af økonom og skribent i *Financial Times*, John Kay. John Kay, der citeres for en udtalelse om, at de nye reguleringer, der er blevet tilføjet i løbet af krisen, risikerer at gøre banksystemet endnu mere kompliceret og distanceret fra dets kunder. "Kay opfordrer til den direkte løsning med en opsplittning af bankerne. Så kunne bankerne arbejde med sin kerneforretning, ind- og udlån til private borgere og virksomheder, mens andre kunne tage sig af værdipapirer og kapitalforvaltning."

Dahl støtter dette og skriver, "at det sandsynligvis ville øge offentlighedens tillid til banksektoren og mindske risikoen for finansielle kriser." Se hele den ledende artikel her: <http://www.kristianstadsbladet.se/ledare/svend-dahl-det-var-ba-ttre-pa-banken-forr-i-tiden>

Vore svenske læsere kan følge med i LaRoucherörelsens Glass/Steagall-kampagne i Sverige her:

<http://larouche.se/nyheter/2010/05/14/vad-ar-glass-steagall-lagen>

Drop systemet – før det er for sent.

Dope, Inc. – Det britiske Imperiums opiumskrig til ødelæggelse af USA.

**LaRouchePAC Fredags-webcast
22. jan. 2016**

Så man må spørge sig selv, hvordan er dette sket? Hvor kom dette fænomen fra? Og igen: Hr. LaRouche har understreget, at, hvis man ikke forstår Det britiske Imperiums had til det, som USA repræsenterede som en revolutionær, republikansk kultur i sin første generation, så kan man ikke forstå, hvad der skete i løbet af det 20. århundrede og nu ind i begyndelsen af det 21. århundrede. Man kan ikke forstå, hvad det er, der er blevet gjort mod USA, med mindre man går tilbage og ser på denne faktor med det britiske angreb, det britiske had. Det, som vi, da vi skrev Dope, Inc., kaldte »den britiske opiumskrig« imod USA. Husk, at, i midten af det 19. århundrede lancerede briterne krige med henblik på at påtvinge den

kinesiske befolkning afhængighed af opium og således ødelægge den, som en del af et plyndringstogt, der tog form af to opiumkrige og en massiv, påtvungen kinesisk afhængighed af opium. Vi ser det samme ske her i USA i dag; og det er ikke nogen ny historie.

Download (PDF, Unknown)

Xi Jinping tilbyder Den Arabiske Liga »Win-Win«-samarbejde omkring »Ét bælte, én vej«-projektet

21. januar, 2016 – Kinas præsident Xi Jinping talte i dag, efter sit historiske besøg i Teheran og Riyadh, til Den Arabiske Liga i Kairo. Han tilbød fred og udvikling, bakket op af konkrete hjælpepakker, investeringer, lån og fælles projekter til en samlet værdi af mere end \$55 milliarder. Tilbuddet gjaldt hele regionen, inkl. Palæstina. CCTV sendte talen live med simultanoversættelse til engelsk, mens andre kinesiske tv-kanaler havde arabiske oversættelser.

Xi begyndte med ordene, at Kina »tror på håb og tilskynder det med fred« og holdt hele talen inden for rammerne af »Ét bælte,

én vej«-politikken. Xi sagde, at nøglen til at overvinde udfordringer er at fremskynde udviklingen. »Krisen i Mellemøsten stammer fra manglende udvikling, og i sidste ende vil løsningen afhænge af udvikling, som grunder i alles velfærd og værdighed. Det er et ræs mod uret og en kamp mellem håb og skuffelse. Kun, når unge mennesker kan leve et fuldendt liv i værdighed og udvikling, kan håbet vinde deres hjerter. Kun således vil de frivilligt afvise vold, ekstremisme og terrorisme.« Han fortsatte, »Udenforstående nationer kan ikke påtvinge dem løsninger. Kina søger ikke en »stedfortræder« [søger ikke at udnytte andre nationers geostrategiske placering for egen, snæversynede vindings skyld, -red.]. I stedet tilbyder Kina en »Win-Win«-strategi for alle lande i regionen på basis af fælles interesser, sagde han. Han refererede også til de uretfærdigheder, der begås mod det palæstinensiske folk og understregede Kinas opbakning til en tostats-løsning med grænserne fra 1967 som grundlag. Det blev bakket op af 50 millioner yuan (\$7,6 million) til Palæstina.

Xi beskrev fire områder, hvor forholdet mellem Kina og de arabiske lande skal styrkes:

1) Terrorisme og ekstremisme: Han understregede, at årsagen ikke kan isoleres til et enkelt land eller en enkelt religion. »Vi må behandle symptomerne, men også årsagerne.« Derfor har Kina skabt et forskningsinstitut i Kina omkring en kinesisk-arabisk reform, hvortil 100 »berømtheder« fra mellemøstlige religiøse institutioner vil blive inviteret. Kina vil også yde \$300 millioner til at hjælpe arabiske myndigheder med at bekæmpe terrorisme.

2) Strukturelle ændringer, innovation og fremme af »olie-plus«-handelsforbindelser. Kina ønsker et samarbejde, der inkluderer langtidskontrakter på køb af olie så vel som samarbejde omkring innovation. Han sagde, at »Kinas investeringer skifter til det høje gear«, og at fokus vil være på eksport af produktion samt transport.

3) Samarbejde om energikapacitet, og anvendelse af Kinas fremskridt mht. udvikling af effektive industrier, så som produktion af biler, for at skabe arbejdspladser i den arabiske verden. Xi refererede til en investering på \$15 millioner, der netop var blevet underskrevet i Egypten, \$10 millioner i lån til udbygningen af produktionskapaciteten i arabiske lande, \$20 millioner til højteknologisk industri i De Forenede Arabiske Emirater og Qatar samt \$10 millioner til andre projekter. Kina og de arabiske stater har også etableret et uddannelsescenter til fredelig anvendelse af kernekraft og ren energi.

4) Kulturel udveksling med grundlag i fælles respekt for andre kulturer. Dette samarbejde skal føre til, at man opdager »flere områder, hvor man gennem 'Ét Bælte, én Vej' kan skabe 'Win-Win'-samarbejde.« Kina har inviteret 100 arabiske lærere og eksperter og inviterer 1000 unge, arabiske ledere til at besøge Kina. De vil også invitere partnere til at udforme 10.000 stipendier og 10.000 praktikpladser i Kina. I et andet projekt vil Kina og de arabiske stater lancere et »Silkevejs-oversættelsesprogram«, der skal oversættelse 100 arabiske og 100 kinesiske, klassiske bøger til det andet sprog. Xi sagde at »den kinesiske og de arabiske civilisationer har hver deres system og egenskaber, men de indeholder begge menneskehedens fælles idealer om og bestræbelser på at skabe udvikling og fremskridt, og de er begge forkæmpere for værdier som beskedenhed, fred, tilgivelse, tolerance og selvbeherskelse.

Helga Zepp-LaRouche, Xi Jinping, Schiller Institutet og rapporten om Den Nye Silkevej omtalt i arabisk avis

21. januar 2016 – *Al-Ittihad*, en avis fra de Forenede Arabiske Emirater, udgav en inspirerende klumme om Kinas præsident, Xi Jinpings besøg i Saudi Arabien, Egypten og Iran, skrevet af Mohammed Aref, videnskabelig og teknologisk rådgiver. Han forklarede i den sammenhæng at denne nye, visionære politik kommer fra Helga Zepp-LaRouche og Schiller Institutet.

Klummen, som bærer overskriften »Kinas 51. århundrede« (jf. Kinas historie), giver et malerisk og spændende billede af præsident Xis tur til området. Den forklarer, hvor meget vægt Kina lægger på Den Nye Silkevej og den økonomiske udvikling, som landet har erklæret som sin politik.

Aref udgav i 1997 som den første arabiske journalist en helsides anmeldelse af *EIR's* oprindelige rapport om Den Eurasiske Landbro i dagbladet *Al-Hayat*, som har base i London, for hvilket han dengang var videnskabsredaktør.

Aref skriver i den nye artikel, efter at have tilbagevist argumenterne for, at Kinas økonomi er for nedadgående: »Kina er ved at trække nye linjer på verdenskortet, landet er ved at reducere antallet af kontinenter fra syv til seks ved at forene Europa og Asien. Som kineserne siger: 'De, der vil erobre verden og forme den efter deres eget ønske, vil aldrig få medgang.' (Tao Te Ching 29) Og det var, hvad Kinas udenrigsminister udtrykte i et dokument, udgivet sidste uge, der fremlagde retningslinjerne for Kinas forhold til

Mellemøsten. Der hedder det, at Silkevejen, som forbandt Kina og den arabiske verden for 2000 år siden, skal genoplives. Kinas visdom er en vej, som, ligesom Silkevejen, forbinder de enorme, kontinentale landmasser, vi kalder Asien og Europa, og som strækker sig imellem Stillehavets, Det Indiske Oceans og Atlanterhavets kyster via infrastruktur, der vil fremme landbrug, industri, handel, teknologi, videnskab og kultur.«

Aref konkluderer med følgende afsnit:

»'Den Arabisk-Asiatiske Landbro; Silkevejens bankende hjerte'. Sådan lød titlen på min rapport fra 1997 i en af Londons aviser. Dengang havde jeg aldrig forestillet mig, at dette projekt, som blev udformet af Schiller Instituttet, faktisk ville blive taget op af Kina, og at den kinesiske præsident ville tage det med sig til det arabiske område denne uge. I september fejrede Beijing udgivelsen af den kinesiske oversættelse af [*EIR's* rapport, -red.] »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«. Den arabiske oversættelse af rapporten bliver udgivet i første uge af februar og er redigeret af Hussein Askary, et irakisk[/svensk, -red.] medlem af Schiller Instituttet, grundlagt af Helga Zepp-LaRouche. Hun er i Kina kendt som 'Silkevejsladyen', fordi hun banede vejen for Den Nye Silkevej ved at organisere hundreder af konferencer og videnskabelig-politiske seminarer, og var ifølge den kinesiske videnskabsmand Deng Yifan den, der 'etablerede ideen om Den Eurasiske Landbro som et værktøj til at forhindre krig'. Helga Zepp-LaRouche og Kina er begge ligesom kvinden, hvorom det i det kinesiske ordsprog lyder: 'Selvom stilheden er eftergivende, overvinder kvinden altid manden gennem stilhed' og det andet ordsprog: 'En mægtig nation må ligesom en flod ligge lavest; dér mødes alt under himlen. Den må være en kvinde' (begge Tao Te Ching 61).

Klummen kan findes på
www.alittihad.ae/wajhatdetails.php?id=87966

Pablo Casals' enke: Genopliv klassisk musik og kunst i Puerto Rico!

16. januar 2016 – »Vi må alle være overbevist om behovet for en ny renæssance, et mål, der ikke alene er regeringers ansvar, men også det civile samfunds, og det må man påtage sig med en kærlighed og dedikation, der ikke kan købes for penge.« Således talte Marta Casals Istomin, Pablo Casals' enke, i en tale den 17. februar 2014 ved mindehøjtideligheden i anledning af 116-års fødselsdagen for Luis Muñoz Marín, den første, valgte guvernør for Puerto Rico, der inviterede Pablo Casals til at bo i Puerto Rico i 1956 for at være med til at frembringe en kulturel renæssance.

Hendes ord er endnu mere relevante i dag, end de var i februar 2014, hvor, som hun bemærkede, øens krise allerede var alvorlig. Idet hun adresserede denne krise, opfordrede hun regeringen og civilsamfundet til at vende tilbage til den klassiske musiks og kunsts vej som »næring for sjælen« og »balsam« for Puerto Ricos økonomiske krise.

»Nu mere end nogen sinde«, sagde hun, »må vi opretholde den fremragende kvalitet og tilstedeværelse af vores øs spirituelle værdier ... Vi må vende tilbage til idealet med at bringe god musik til alle«. Unge mennesker er afgørende for denne opgave, tilføjede hun. De »har i deres hænder evnen til at anføre landets udvikling og ære arven efter Maestro Casals, der i sin fremskredne alder fremskyndede Puerto Ricos kulturelle revolution«. I kølvandet på sin ankomst til Puerto

Rico grundlagde Casals og hans kone, der selv er en talentfuld cellist, Puerto Ricos Symfoniorkester, Musikkonservatoriet og dernæst Casals Festivalen.

Fr. Casals Istomin understregede, at ungdom og erfaring kan gå i kombination for at »give kreativiteten frie tøjler og søge samfundets velfærd, selv om dette medfører en opofrelse af konventionel partipolitik og individuelle interesser«. Alle, »der tror på musik og åndens værdier«, må gå sammen på alle tænkelige måder«, fastslog Casals Istomin, for at støtte øens rige kulturarv. »I de seneste to til tre år har jeg været til symfonikoncerter, hvor meget få mennesker deltog, og det er dårligt ... Folk må blive interesserede og give af sig selv ...«

Den 13. november 1961 tog Pablo Casals imod en indbydelse fra præsident John Kennedy til at optræde i Det Hvide Hus for guvernør Muñoz Marín, til hvis ære man afholdt en statsmiddag. Selv om Casals i mange år nægtede at optræde i noget land, der opretholdt diplomatiske relationer med Spaniens fascistiske Franco-regime, gav han efter i dette tilfælde af respekt for sin mangeårige ven Muñoz Marín, men også, fordi han i den unge Kennedy så muligheden for en mere forhåbningsfuld kurs i USA's politik, der stemte overens med hans egne synspunkter om respekt for alle menneskers rettigheder og værdighed. Han korresponderede senere med Kennedy om flere spørgsmål.

DET SKER I VERDEN – Infrastruktur, videnskab og teknologi. Nr. 5

Korte artikler fra hele verden. Indeholder bl.a.:

Den myggebårne Zika-virus spreder sig i de amerikanske lande, midt i mangel på infrastruktur i den offentlige sundhedssektor

– Nobelprismodtager Carlo Rubbia gør op med klimaforandringsvindelen

– Kinesiske firmaer fremskynder deres planer om at lande på Månens bagside

– o.a.

Download (PDF, Unknown)

Kinas Ny Silkevejspolitik er løsningen på flygtningekrisen! Af Helga Zepp-LaRouche

Dette nye koncept for relationer mellem nationerne er en virkeliggørelse af det samme, højere plan som i coincidentia oppositorum, modsætningernes sammenfald, der kom til udtryk i Nicolaus af Cusas skrift De Pace Fidei, som han skrev som respons til Konstantinopels fald i 1453. Det er ideen om, at der i skabelsesordenen findes et højere niveau og en højere sandhed, hvor modsætninger kan overvindes. Denne tankegang er også til stede i den konfucianske filosofi i Kina i form af »Himlens Mandat«, alt imens den i den europæiske, humanistiske filosofi er udtrykt i ideen om naturret, som er ideen om, at der findes naturlove (universelle love), der sluttelig også er virksomme i menneskehedens anliggender, og som mennesker må holde sig til, hvis de ønsker at eksistere på længere sigt.

Menneskelig kreativitet kan overvinde denne krise

Leder fra LaRouchePAC, USA, 23. januar 2016 – De af jer, der ikke er totalt demoraliseret, ved, at USA og meget af verden befinder sig i en eksistentiel krise. Dette er meget værre end i 2008, og langt værre end i 1929. I USA skal man tilbage til tiden før Borgerkrigen, eller til tiden før vores Revolutionskrig, for at finde en så stor trussel mod vort land. Nationer, inklusive vores egen, kunne i realiteten ophøre med at eksistere, før denne grusomme vinter er slut.

Dette er en årstid fuld af død. Afskåret fra håb, afskåret fra en nyttig eksistens, afskåret fra alt, går mange af vore borgere ganske enkelt hen og tager livet af sig selv, om det nu er med heroin eller skydevåben.

I det transatlantiske område har vi en katastrofe, der ikke byder på nogen fremtid for menneskeheden. Men med Rusland og Kina har vi noget, der kunne være svaret på problemet. Man må forstå, at menneskehedens nylige historie har været den, at Asien har været et område, forskelligt fra det transatlantiske område. Og det er det transatlantiske område, med Det britiske Imperium som centrum, der er den primære kilde til alt det onde, er nu rammer os.

Nøglen til at forstå dette er Det britiske Imperiums historie. Det britiske Imperium er ondskabens kilde, hvorimod andre muligheder står til rådighed med hensyn til Rusland og Kina.

Der findes altid en løsning på denne form for problemer. Hvor

findes den?

Den findes i den menneskelige kreativitet, og jo – vi kan komme dertil. På visse betingelser. For at komme dertil, må man efterlade det meste af den bagage, man gerne ville tage med sig.

Hvilket grundlæggende set vil sige Det britiske Imperium, samt de dele af verden, der er knyttet til Det britiske Imperium.

Det samme gælder det nuværende finanssystem. Dette finanssystem er et falsum. Det er kilden til ødelæggelsen. Må man skaffe sig af med dette finanssystem – og dét er nøglen til løsningen.

Så snart, vi gør dette, vil blødningen ophøre!

Det var Bertrand Russell, der skabte dette, og det var Bertrand Russells indflydelse på den amerikanske økonomi og relaterede ting, der forårsagede ødelæggelsen.

Dette problem går helt tilbage til det store geni Gottfried Leibniz' død i slutningen af 1716. Leibniz var nøglen til hele denne historiske periode; hans død efterlod et gabende hul blandt vore kræfter. Leibniz var inspirationskilden til den Amerikanske Revolution, samt meget andet. Senere, årtier efter Leibniz' død, var det geniet Alexander Hamilton, der trådte frem for at være efterfølger til Leibniz' rolle, og i realiteten grundlægge USA. Hamiltons økonomiske principper er de eneste fornuftige: glem alt andet!

Vores aktuelle krise er langt værre end den, der konfronterede Franklin Roosevelt, men det er de samme Hamilton-principper, der må anvendes. Disse principper kan frembringe en dramatisk ændring og en sluttelig økonomisk genrejsning, nu som dengang. Problemet er, at så mange af vore borgere er blevet for dumme til, at de kan fatte det. Den dumhed, der manifesterer sig gennem at underkaste sig Wall Street, og i særdeleshed FBI-systemet, der i betydelig grad fik magt i USA i begyndelsen af

1944, selv før Franklin Roosevelt døde. Det var introduktionen af FBI-systemet, der har været årsag til ødelæggelsen af USA's økonomi.

Vore borgeres intellekt er blevet ofre for den onde indflydelse, der kommer fra Lord Bertrand Russell (1872-1970), som Lyndon LaRouche har kaldt »den ondeste mand i det tyvende århundrede«. Russell helligede sit liv til at gøre folk dumme, så de var nemme at kontrollere – eller, som nu, dræbe. Hans metode var at insistere på matematisk tankegang, der længe har været den førende form for ynkelige dumhed i hele verden. Med start i år 1900 lykkedes det ham progressivt at ødelægge det 20. og 21. århundrede. For de flestes vedkommende er det, hvad man »lærte« i skolen. Hvis man har børn, så er det alt, hvad de såkaldt »lærer«, og i en endnu mere elendigt dum form. Det er denne dumhed, som Albert Einstein, ligesom Lyndon LaRouche, aldrig accepterede og har tilbragt det meste af deres liv med at bekæmpe.

Lad os omsider blive dette nonsens kvit. Dit liv, og en hel del mere, afhænger af det.

Titelfoto: Albert Einstein

**Den kinesiske præsident Xi
Jinping i Egypten
understreger**

den historiske relation mellem de to landes kulturer

20. januar 2016 – Præsident Xi Jinping ankom til Egypten for andel del af sit besøg i Mellemøsten. Egypten var det første mellemøstlige land, med hvilket Kina i 1956 etablerede diplomatiske relationer, som nu kan fejre 60 år. Det egyptiske besøg vil understrege betydningen af de kulturelle, så vel som de politiske bånd. Præsident Xi vil deltage i et kulturelt arrangement med præsident el-Sisi ved det historiske Luxortempel, der daterer sig tilbage til 1400 f.Kr. 2016 er blevet udnævnt til Egyptisk-Kinesisk Kulturår.

Præsident Xi har også skrevet en artikel, der blev udgivet i avisen *Al Ahram* i tirsdags. Heri understregede han de historiske, kulturelle bånd. »Både Kina og Egypten er oldgamle civilisationer. Venskabelige relationer mellem vore folk går tilbage til oldtiden. For mere end 2000 år siden sendte det kejserlige hof under Kinas Handynasti gesandter til Alexandria. Den antikke Silkevej var et bånd, der knyttede de to sider sammen«, skrev Xi. I artiklen understregede han også sine personlige bånd til Egypten, som han besøgte for 16 år siden, og hvordan han, med reference til Milen, lærte, »hvordan egypterne udnyttede oversvømmelserne til landbrugsproduktion«. Han understregede de tætte bånd, der er etableret med præsident el-Sisi, og bemærkede med tilfredshed præsident el-Sisis deltagelse i mindefestlighederne i anledning af 70-året for Anden Verdenskrigs afslutning, sidste år i Beijing. Xi bemærkede mødet mellem Zhou Enlai og Gamal Abdul Nasser ved Bandung-konferencen i kampen mod kolonialisme og overherredømme. Dette førte senere til oprettelsen af diplomatiske relationer mellem de to lande.

»Kinas relationer med Egypten markerede begyndelsen af vores relationer med arabiske nationer og er indikerende for højden og varmen i de kinesisk-arabiske relationer«, skrev Xi. »I

mere end seks årtier har det kinesisk-arabiske venskab og samarbejde undergået en historisk transformation, og vi har vundet megen værdifuld erfaring. På trods af forandringer i den internationale situation respekterer de to sider hinanden og behandler hinanden som ligeværdige og har handlet som hinandens ven, broder og partner. Vi har et fælles, forpligtende engagement over for win-win-samarbejde og fælles udvikling. Uanset tingenes foranderlighed har fælles interesser og bæredygtig udvikling altid været en fælles stræben for begge sider. Vi respekterer hinandens samfundssystemer og udviklingsvej og har fremmet en dialog mellem civilisationer. Kinesisk-ægyptisk interaktion og samarbejde i årenes løb ledes af principperne om gensidig tillid, gensidig assistance, gensidig gavn og gensidig fremgang.« Her understregede præsident Xi også betydningen af projektet 'Ét bælte, én vej'[1] og bemærkede, at begge sider har udarbejdet en handlingsplan for dette projekts virkeliggørelse.

Xi påpegede også behovet for at skabe et fredeligt Mellemøsten. »Kina og arabiske lande må forsvare regional fred. Verden kan ikke være et fredeligt sted, hvis der er ustabile forhold i Mellemøsten. Et studie af historien viser, at magtanvendelse aldrig er den rette løsning på problemer, og logikken bag nulsums-mentalitet og vinderen-tager-alt er ikke i overensstemmelse med tidens krav. Den sikreste vej til at finde den størst mulige fællesnævner mellem forskellige parters interesser er at søge konsensus og vise forståelse og være imødekommende. Som altid vil Kina forsat støtte fredsprocessen i Mellemøsten. Kina støtter oprettelsen af en uafhængig palæstinensisk stat med fuld suverænitet, baseret på grænsen fra 1967 med Østjerusalem som hovedstad. Kina vil yde flere offentlige tjenesteydelser og samarbejde med Egypten og andre arabiske lande for at garantere fred og stabilitet i Mellemøsten«, skriver Xi.

Foto: Traditionelle kinesiske lamper skal udsmykke templet i Luxor til den kinesiske præsident Xi Jinpings besøg i Luxor, Egypten, onsdag, den 20. januar 2016.

[1] Se: [Kinas politik for Ét bælte, én vej er nøglen til fred og fremgang i Eurasien og Mellemøsten](#)

POLITISK ORIENTERING 21. januar 2016: OECD's William White: "Det er værre end i 2007"

Med formand Tom Gillesberg

Video i 2 dele. Her er playlisten:

Lyd:

Tidligere OECD-embedsmand siger, 'Finansielle situation er

værre end i 2007'; Bail-in er øverst på dagsordenen

20. januar 2016 – Talerør for City of London, Ambrose Evans-Pritchard, har endelig opdaget bail-in. På sidelinjen af denne uges Verdensøkonomiske Forum i Davos, Schweiz, interviewer han William White, formand for OECD's bedømmelseskomite og tidligere cheføkonom for Den internationale Betalingsbank (BIS), der gav ham en overhaling om den kommende storkrise.

»Situationen er værre end i 2007. Vores makroøkonomiske ammunition til bekæmpelse af nedture er grundlæggende set opbrugt«, sagde White. »De fremvoksende markeder var en del af løsningen efter Lehman-krisen. Nu er de også en del af problemet. Gælden er fortsat opbygget over de seneste 8 år og har nået et sådant niveau i alle dele af verden, at det er blevet en magtfuld årsag til ballade«, sagde han i går til Evans-Pritchard, *Daily Telegraphs* internationale erhvervsredaktør.

»Det vil blive åbenbart under den næste økonomiske nedgang, at en stor del af denne gæld aldrig vil blive afdraget eller tilbagebetalt, og det bliver ubehageligt for en masse mennesker, der tror, de ejer værdipapirer, der er noget værd. Det eneste spørgsmål er, om vi vil være i stand til at se kendsgerningerne i øjnene og konfrontere det, der kommer, på en reglementeret måde, eller om det vil blive på en ureglementeret måde. Gældseftergivelse er foregået i 5.000 år, så langt tilbage som til sumererne«, tilføjede White.

White påpegede også de europæiske banker, der »allerede har indrømmet, de har lån, der ikke betales på, for 1 billion dollar; de er stærkt eksponeret over for de fremvoksende markeder og fornyer næsten med sikkerhed yderligere dårlig

gæld, der aldrig er blevet afsløret«.

White sagde udtrykkeligt, at bail-in – ekspropriering – af bankindsud over 100.000 euro må hjælpe det europæiske banksystem med »at blive genkapitaliseret på en hidtil uset skala«.

Lave rentesatser og kvantitativ lempelse siden krisen i 2008 har ført til gældsbobler i Asien og andre steder. Den kombinerede statsgæld og private gæld er på et absolut højeste med 185 % af BNP i de fremvoksende markeder og 265 % af BNP blandt OECD's medlemmer, en stigning på 35 % siden 2007.

Tysklands general Kujat: Hårdt brug for en Marshall- plan som generel strategi for Syrien

20. januar 2016 – General Harald Kujat (pensioneret), den tidligere formand for NATO's Militærkomite (2002-2005) og Stabschef for Tysklands Forbundshær (2000-2002), afsluttede sine bemærkninger på talkshowet »Under den Linden« på Phoenix TV den 18. jan. med en appel til omsider at udarbejde en altomfattende strategi for Syrien for at drive Islamisk Stat ud, og han understregede behovet for en genopbygningsstrategi i lighed med Marshall-planen. General Kujat optrådte på programmet sammen med regeringens rådgiver i terrorisme, Guido Steinberg.

Studieværten bad general Kujat om en afsluttende erklæring, der adresserede den kendsgerning, at deres diskussion havde

demonstreret manglende udsigter, der således skabte et vakuum, som terroristerne udnyttede.

Her følger en oversættelse af general Kujats bemærkninger:

»Jeg må selvfølgelig komme tilbage til det, jeg sagde før. Terroristerne ser selvfølgelig, at vi ikke har en, jeg vil bruge konceptet, altomfattende strategi, til hvilken ville høre, f.eks., en økonomisk genopbygningsplan, en Marshall-plan for denne region og lignende ting. Det er meget synligt. Og det, som hr. Steinberg netop sagde med, at USA er faldet bort som en stabiliserende faktor, men det kan ændre sig. Amerikansk politik er kendt for pludselige skift. Det kan ændre sig igen, men i øjeblikket har det været sådan siden 2003 [Irakkrigen], og Europa alene kan ikke udfylde denne rolle. Det har vi set. Vi så bare til i mange år, mens flygtningene fra Syrien samledes i Libanon og Jordan. Vi har så at sige fulgt katastrofen her fra tribunen, og vi var ikke engang i stand til at forudse konsekvenserne af dette for vort eget land, for ikke at tale om at udvikle i det mindste en idé om, hvordan man kunne skabe en mere stabil situation. Og man må desværre sige, at dette fører til de resultater, der er kommet frem her i vores diskussion, at man bliver frustreret, fordi man ikke kan komme med en omfattende løsning, eller nogen som helst form for løsning, for man ser kun selektive tilgange, reaktioner, krisestyring, og så, når det faktisk allerede er for sent. Det er det store underskud i vores vestlige politik; det er især også et underskud i europæisk udenrigs- og sikkerhedspolitik, og især et underskud i den tyske udenrigs- og sikkerhedspolitik, den største og økonomisk stærkeste magt i Europa.«

Er skønhed en politisk nødvendighed?

Helga Zepp-LaRouche

Det var en anden af Schillers ideer, hvor han sagde, »Hvert menneske har et ideelt menneske i sig, og det er hans eller hendes store opgave i livet at opfylde dette store potentiale og gøre dette ideelle menneske, der potentielt set findes i enhver, identisk med det faktiske menneske.« Jeg finder også, at dette er et meget smukt svar på ideen om, hvorfor er vi her? Hvorfor er vi på planeten Jord? Hvad er formålet med vores eksistens?

Download (PDF, Unknown)

Amerikanere står over for ødelæggelse, med mindre Obama og hans britiske herrer bringes til fald nu

Leder fra LaRouchePAC, 21. januar 2016:

Onsdag, den 20. jan. 2016 fortsatte *New York Times* sin serie om den død og ødelæggelse i det amerikanske folk, der er frembragt af præsident Obama og hans britiske, royale herrer, med en lang rapport med et kort, der kommune for kommune viser den skyhøje stigning i dødsfald som følge af overdosis af heroin. Der er ikke en eneste kommune i USA, der har været upåvirket af heroinepidemien, som Centret for Kontrol og Forebyggelse af Sygdom sammenligner med det oprindelige HIV-udbrud. I den forgangne måned har *Times* registreret de stigende dødsrater blandt midaldrende og unge voksne pga. en voldsom stigning af narko- og alkoholmisbrug og det voksende mønster af selvmord.

Ekspllosionen i heroinmisbrug kan direkte henføres til Obamas politik med legalisering af narkotiske midler og den strenge overholdelse af »for store til at sætte i fængsel«-behandlingen af Wall Street-banker. Under Obama har Justitsministeriet givet Citibank, Wells Fargo/Wachovia og HSBC et rap over fingrene, i form af en aftale om »udskudt retsforfølgelse«. Alle disse banker har erkendt at have hvidvasket narkopenge for milliarder af dollars gennem det amerikanske banksystem. Ikke en eneste Wall Street-direktør er blevet fængslet, og ingen af dem er så meget som blevet sagsøgt og retsforfulgt for kriminel aktivitet. Dette har til dels betydet et spring i heroindødsfald (47.000 i 2014, det sidste år, hvor registreringer er tilgængelige), siden Obama tiltrådte embedet og honorerede sit løfte til George Soros, det britiske instrument og tilhænger af legalisering af narko, og USA er således blevet oversvømmet af ulovlige narkotiske stoffer.

Disse seneste rædselshistorier sætter fokus på pointen: Præcis, som Lyndon LaRouche har advaret om, så har hele det 20. århundrede og de første årtier af det 21. århundrede været en periode med gennemgribende kulturel og videnskabelig degeneration, og briterne er ansvarlige. Fra de britisk-udtænkte to verdenskrige i det 20. århundrede, til Lord

Bertrand Russells angreb på videnskab og grundlæggende uddannelse, og gennemtvungelsen, orkestreret gennem den britiske Fabian/Frankfurtskole, af kulturen med politisk korrekthed, der direkte afviser alle sande, videnskabelige principper, er USA blevet frarøvet sin historiske sjæl.

Ved de få lejligheder, hvor ægte, politiske leder fremkom, som Franklin Roosevelt, John F. Kennedy og endda Ronald Reagan, blev de mål for mord – altid gennem agenter for den Britiske Krone og deres 'Dope, Inc.' og 'Mord, Inc.'

Dette er den sande historie om, hvad der er blevet gjort imod det amerikanske folk. Vi er nu ved et punkt, hvor hele det globale, britiske system er klar til at eksplodere. Det kunne ske hvert øjeblik, og hver dag, det skal være. Situationen er overmoden.

Der er solide forholdsregler, der med lethed kunne tages for at forhindre den totale disintegration. FDR's Første Hundrede Dage viser vejen.[1] Men, som LaRouche advarede om onsdag under diskussioner med medarbejdere, så kræver dette handlinger fra præsidentens side – og den britiske agent Obama vil aldrig tage skridt til at gennemføre de nødvendige handlinger. Dette bringer os tilbage til det fundamentale punkt: Med mindre Obama fjernes fra embedet, og med mindre det Britiske Imperiums magt, og det Britiske Imperiums gren Wall Streets magt, knuses, er der ingen udsigt til, at USA, som vi kendte det, kan overleve.

Det er det budskab, som vi må videreformidle, for det er det nuværende øjeblikks afgørende sandhed. Fjern Obama ved forfatningsmæssige midler, udslet City of London og Wall Street, med begyndelse i genindførelsen af Glass-Steagall, og så kan vi komme i gang med at indføre forholdsregler efter Franklin Roosevelts model med det samme. Buk under for den nuværende fejhed, korrupsion og pragmatisme, der florerer i Kongressen og i de fleste andre institutioner i landets valgkredse, og nationen vil være dømt til undergang.

Afslutningen kunne komme gennem den umiddelbart forestående, finansielle nedsmeltning, eller den kunne komme i form af atomkrig, der ville udslette det store flertal af menneskeheden i processen.

[1] Se Tema-artikel: »Glass-Steagall 1933: Franklin Roosevelts Første Hundrede Dage – Med hans egne ord«